

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਭਵਾਨੀ ਬਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ
(ਜੀ. ਸੀ. ਮਿੱਤਲ, ਏ.ਸੀ.ਜੇ.)

(9) ਐਸਟੋਪਲ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਰਦਾ ਰਾਣੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਾਰ ਵਜੋਂ ਖੜਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਲੈਕਚਰਾਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤਾਜ਼ਾ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਮੰਗੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਜੁਲਾਈ 1989 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਪਲਾਈ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੋਨਿਕਾ ਢੀਗਰਾ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਕੇ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ।

(10) ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਤਾਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਾਲਜ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ: ਸ਼ਾਰਦਾ ਰਾਣੀ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਏ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ. ਕਿਰਨ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਜੁਆਇਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਕਾਲਜ ਲਈ ਪ੍ਰਾਇਟ ਕੋਰਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਰਦਾ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲੈਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਕਿਰਨ ਗੁਪਤਾ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਾਲਜ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੂੰ 1 ਜਨਵਰੀ, 1988 ਦੇ ਪੱਤਰ (ਅੰਕੜਾ ਪੀ/2) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਛੱਡ ਗਈ ਕਿ ਸ਼ਾਰਦਾ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਇਹ ਕਾਲਜ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਣ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰੇ। ਕਾਲਜ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਹੋਰ ਅਧਿਆਪਕ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ।

(ਬਿਮਾਰੀ ਬਰਾਬਰ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਵਾਂਝੀ ਸ਼ਾਰਦਾ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਲਜ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸਟੋਪਪਲ ਦੀ ਹੋਰ ਅਪੀਲ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬਾਅਦ ਦੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(12) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 1,900 ਰੁਪਏ ਖਰਚ ਕਰਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜੀ.ਸੀ ਮਿੱਤਲ, ਏ.ਸੀ.ਜੇ. ਐਂਡ ਐਸ. ਐਸ ਗਰੇਵਾਲ, ਜੇ.

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੈਟ ਅਲ-ਏ, ਬਿਨੈਕਾਰ।

ਬਨਾਮ

ਐਸ.ਐਮ.ਟੀ. ਭਵਾਨੀ ਬਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ—ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ।

ਆਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਹਵਾਲਾ Nds. 1978 ਦੇ 76 ਅਤੇ 77.

8 ਜੂਨ, 1991

**ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XLIII)- ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਾਲੇ ਵੱਡੇ HUF 1993(1)
ਦੇ ਅੰਸ਼ਕ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਆਮਦਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪਤਨੀ, ਦੋ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਧੀ—**

ਅਸੈਸੀ ਨੂੰ ਵੱਡੇ HUF ਦੇ ਅੰਸ਼ਕ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੌਥਾ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ—ਅਜਿਹਾ ਹਿੱਸਾ ਉਸਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਨਾਬਾਲਗ ਧੀ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਛੋਟੇ HUF ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਸਰਜ਼ ਗਣੇਸ਼ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ 'ਤੇ, ਤਾਲੂ ਰਾਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸਾ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਉਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1971 ਵਿੱਚ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਮਦਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। 72 ਅਤੇ 1972-73. ਵਪਾਰਕ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਅੰਸ਼ਕ ਵੰਡ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਤਾਲੂ ਰਾਮ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਿੱਸਾ ਛੋਟੇ HUF ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣ ਗਿਆ। ਟੀ ¹ ਇੱਥੇ ਤਾਲੂ ਰਾਮ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਅੰਸ਼ਕ ਵੰਡ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਹਿੱਸਾ ਤਾਲੂ ਰਾਮ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਆਇਆ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਾਲੂ ਰਾਮ ਦੇ ਐਚਯੂਐਫ ਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪਰ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਤਾਲੂ ਰਾਮ ਨੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਗਣੇਸ਼ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਅੰਸ਼ਕ ਵੰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ, ਕੋਈ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਾਲੂ ਰਾਮ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਿੱਸੇ ਨੇ ਛੋਟੇ HUF ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਈ।

(ਪਰਾ ੫)

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਉੜੀਸਾ ਬਨਾਮ ਕੇ. ਸਤਿਆਨਾਰਾਇਣ ਮੂਰਤੀ (1984) 147 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 140.

(ਅਨੁਸਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ)

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਪੋਲਕੀ ਬੁਚੀ ਬਾਬੂ (1988) 174 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 430 (ਵਿਸ਼ੇਸ਼)

ਸ੍ਰੀ ਐਸ. ਗਰੋਵਰ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਕੇ. ਚੰਦਰ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਬੈਂਚ ਮਿਤੀ 18 ਅਗਸਤ, 1978 ਦੇ ਆਰ.ਏ. ਨੰ. 95 ਅਤੇ 96, 1977-78 ਅਤੇ ਆਈ.ਟੀ.ਏ. ਨੰ. 274 ਅਤੇ 275 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਜਨਰਲ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ 1977-78 (ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1971-72 ਅਤੇ 1972-73) ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਮਾਨਯੋਗ ਹਾਈਕੋਰਟ ਆਫ ਰਿਟਸੋਪਿਨੀਅਨ:

"ਕੀ, ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਗਣੇਸ਼ ਫੈਕਟਰੀ ਤੋਂ ਤਾਲੂ ਰਾਮ ਦੀ ਸ਼ੇਅਰ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤਾਲੂ ਰਾਮ ਐਚਯੂਐਫ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਤਾਲੂ ਰਾਮ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ?"

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਕੇ. ਮਿੱਤਲ।

ਬੀ. ਐਸ. ਗੁਪਤਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਗੋਕਲ ਚੰਦ ਮਿੱਤਲ, ਏ.ਸੀ.ਜੇ

(1) ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ:-

“ਕੀ, ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਭਵਾਨੀ ਬਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਜੀ. ਸੀ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.)

ਗਣੇਸ਼ ਫੈਕਟਰੀ ਤੋਂ ਤਾਲੂ ਰਾਮ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤਾਲੂ ਰਾਮ HUF ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਤਾਲੂ ਰਾਮ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ।”

ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ:

(2) 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1960 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡਿਆ ਪਰਿਵਾਰ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖੀ ਕੇਸ਼ੋ ਰਾਮ ਕਰਤਾ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰ ਤਾਲੂ ਰਾਮ ਅਤੇ ਮਦਨ ਲਾਲ ਹੋਰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਸਨ। HUF ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਸ਼ੁੱਧ ਪੂੰਜੀ ਰੁਪਏ ਸੀ। 27,440, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਹਿ-ਪਾਰਸਨਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਵੰਡ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਤਾਲੂ ਰਾਮ ਨੇ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ HUF ਬਣਾਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਨੂੰ ਕਰਤਾ, ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ, ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਪੁੱਤਰ, ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਧੀ, HUF ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਾਲੂ ਰਾਮ ਨੇ 30 ਸਤੰਬਰ, 1966 ਤੱਕ ਮੈਸਰਜ਼ ਗਣੇਸ਼ ਫੈਕਟਰੀ ਰਾਜਪੁਰਾ ਵਿੱਚ ਕਰਤਾ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਪੰਜ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ HUF ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ। 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਤਾਲੂ ਰਾਮ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਅੰਸ਼ਕ ਵੰਡ ਕੀਤੀ। 23,852 ਜੋ ਉਪਰੋਕਤ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਤਾਲੂ ਰਾਮ, ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਅਧੂਰੀ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਚੌਥਾ ਹਿੱਸਾ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਮਾਰਤ ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਵਿੱਚ HUF ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(3) ਇਹ ਵਿਵਾਦ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਤਾਲੂ ਰਾਮ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਉਸਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਤਾਲੂ ਰਾਮ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਛੋਟੇ HUF ਨੂੰ, ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਨਾਬਾਲਗ ਧੀ।

(4) 1971-72 ਅਤੇ 1972-73 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ ਲਈ, ਤਾਲੂ ਰਾਮ, ਛੋਟੇ HUF ਦੇ ਕਰਤਾ ਵਜੋਂ, ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਆਮਦਨ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ। 25,350 ਅਤੇ ਰੁ. ਕ੍ਰਮਵਾਰ 23,290. ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਤਾਲੂ ਰਾਮ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਿੱਸਾ, ਜੋ ਕਿ ਮੈਸਰਜ਼ ਗਣੇਸ਼ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਸੀ ਜਾਂ? ਛੋਟੇ HUF ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਤਾਲੂ ਰਾਮ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਮਦਨ

ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕੁਝ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(5) ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ।

ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

1993X

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਉੜੀਸਾ ਬਨਾਮ ਕੇ. ਸਤਿਆਨਾਰਾਇਣ ਮੂਰਤੀ (1), ਉੜੀਸਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ। ਮਾਨਯੋਗ ਆਰ.ਐਨ. ਮਿਸ਼ਰਾ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ, (ਭਾਰਤ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ) ਦੁਆਰਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

“ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ (ਸ਼੍ਰੀ ਦੁਰਗਾ ਸਟੋਰ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਵੰਡ 'ਤੇ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ) ਉਸਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਸਾਂਝੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਘਟਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਹਾਟਪੌਟ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਣ ਦਾ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ”

ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਸਰਜ਼ ਗਣੇਸ਼ ਫੈਕਟਰਫਾਈ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ 'ਤੇ, ਤਾਲੂ ਰਾਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸਾ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਉਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਉਸ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ 1971-72 ਅਤੇ 1972 ਵਿੱਚ ਲੇਖਾ ਜੋਖਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਮਦਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। -73. ਵਪਾਰਕ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਅੰਸ਼ਕ ਵੰਡ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਤਾਲੂ ਰਾਮ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਿੱਸਾ ਛੋਟੇ HUF ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣ ਗਿਆ। ਕੋਈ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ, ਪੋਤਰਿਆਂ ਅਤੇ ਪੜਪੋਤਿਆਂ ਨਾਲ ਅੰਸ਼ਕ ਵੰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਿੱਸਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ HUF ਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1966 ਨੂੰ, ਤਾਲੂ ਰਾਮ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਅੰਸ਼ਕ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਹਿੱਸਾ ਤਾਲੂ ਰਾਮ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਤਾਲੂ ਰਾਮ ਦੇ ਐਚਯੂਐਫ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਤਾਲੂ ਰਾਮ ਨੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਗਣੇਸ਼ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਅੰਸ਼ਕ ਵੰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ, ਕੋਈ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਾਲੂ ਰਾਮ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਿੱਸੇ ਨੇ ਛੋਟੇ HUF ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਈ।

(6) ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ, ਆਦਿ ਬਨਾਮ *ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਏ.ਪੀ. ਹੈਦਰਾਬਾਦ (2)*, ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਅਤੇ *ਗੋਪਾਲ ਰਾਮਨਾਰਾਇਣ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (3)*, ਦਾ ਫੈਸਲਾ। ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉੜੀਸਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਅਸਹਿਮਤੀ

ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਜਦਕਿ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਰੇ ਤਿੰਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਉਚਿਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਉੜੀਸਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਤਰਕ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(7) ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਲਈ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਵਿੱਚ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਪੌਲਕੀ ਬੁਚੀ ਬਾਬੂ (4), ਨੂੰ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ,

- (1) 1984 147 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 140.
- (2) (1984) 148 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 440.
- (3) (1989) 175 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 32.
- (4) (1988) 174 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 430.

**ਮਹਿੰਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਨਗੀਨਾ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੇ ਐਲ.ਆਰ.ਐਸ.
(ਐੱਸ. ਐੱਸ. ਰਾਠੌਰ, ਜੇ.)**

ਉੜੀਸਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲਾ। ਅਸੀਂ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਤੱਥ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ।

(8) ਇਸ ਲਈ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ,; ਰੈਵੇਨਿਊ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਰੈਫਰੀ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿਓ । ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਗਣੇਸ਼ ਫੈਕਟਰੀ ਤੋਂ ਤਾਲੂ ਰਾਮ ਦੀ ਸ਼ੇਅਰ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤਾਲੂ ਰਾਮ ਐਚਯੂਐਫ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤਾਲੂ ਰਾਮ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਜੇ. ਐੱਸ. ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

ਜੇ. ਐਸ. ਸੇਖੋਂ ਅਤੇ ਐਸ. ਐਸ. ਰਾਠੌਰ, ਜੇ. ਜੇ.

ਮੋਹਿੰਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰ,— ਅਪੀਲਕਰਤਾ,
ਬਨਾਮ

ਨਗੀਨਾ (ਮ੍ਰਿਤਕ) L.Rs. ਦੁਆਰਾ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1860.

7 ਸਤੰਬਰ, 1991

ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1925—ਐੱਸ. 63 - ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਵੈਧਤਾ - ਉਸ ਨੂੰ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਦੇਖਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ - ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ—ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਐੱਸ. 63 ਅਤੇ ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ ਦੇ ਐੱਸ. 68 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਵਸੀਅਤ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵਸੀਅਤ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਉੱਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਐੱਸ. 63 ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਅਤੇ ਐੱਸ. 68 ਓ 1^f ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ, ਵਸੀਅਤ ਸਾਬਤ ਹੋਈ।

(ਪਾਰਾ 8 ਅਤੇ 9)

(a) ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1925— ਵਸੀਅਤ—ਵੈਧ ਫਾਂਸੀ—ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਬੂਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸਹੀ ਸੀ